

pogled po svetu

Zgodovina nam zelo malo pove o ljudih, pravi znameniti nemški pisatelj Jakob Wassermann v svojem Kristofu Kolumbu. S tem ni rečeno, da nima smisla, gotovo pa ima preradko sito, da bi zajela tako drobno stvar, kot je človek. Kako neki bo zgodovina nekoč pisala o upu in strahu današnjega človeka, ki ga navdajajo dejstva atomskega veka? Novo odkritje, nov strah in nov pohlep, novo upanje, a vse je povezano s preteklostjo in prihodnostjo, zato je tudi človeška odgovornost pred zgodovino trajna.

Ameriška atomska znanstvenika Teller in Latter pravita, da se človeštvu ni treba bati radioaktivnosti, češ da je stroncija 90, ki povzroča raka, le kakih 30 funtov več kot pred atomskimi poskusi, potomstvu pa radioaktivnost lahko celo koristi. Atomska vojna da bo prizanesla civilnemu prebivalstvu. Ne moremo presoditi, ali imata prav in zakaj tako govorita v brk javnemu mnenju sveta, ki je glede tega popolnoma drugačno. Prav zato, ker je drugačno, je SZ oznanila svetu, da ne bo več delala poskusov. Zahodni svet je to obljubo ocenil kot propagandni manevar, vendar ne skriva, da mu je žal, ker ga je SZ v propagandi prehitela. Dulles je izjavil, da so o podobni propagandi premišljevali tudi v Ameriki, Eisenhower pa je dejal, da bi bila opustitev atomskih poskusov v tem trenutku nevarna.

Vojna industrija, organsko povezana z mirnodobsko, bo torej še naprej kovala krvavo bodočnost, kajti njen glad je neusmiljen, nenasiljiv.

Gromiko, sovjetski zunanji minister, je istočasno, ko je svetu sporočil prekinitev poskusov, ponovno obsodil atomske oborožitve Nemčije, ki jasno kaže neizmirljube zahteve Zapada. V nekem intervjuju je Hruščev dejal, da so Nemci v 8 letih naredili gospodarski čudež, da so najbogatiji narod v Evropi. »Kdo nam jamči, da ne boste v nekaj letih storili še vojaškega čudeža?« vprašuje prvi človek SZ. Ali ni to isto kot brezmejno zaupanje Amerike v tehnično, znanstveno in vojaško sposobnost Nemčije? Pravijo, da je v senci Adenauerjevi zrasel mož št. 2, obrambni minister Zvezne republike. Ta se ne boji groziti, da imajo sile NATO pakta tolikšno moč, da v kratkem času lahko zbrisejo z zemljejo SZ. Ne boji se pozivati na intervencijo v Vzhodni Evropi, češ, sramota je, da Amerikanci niso vkorakali na Madžarsko jeseni l. 1956. Ne boji se izjaviti, da bo v petih letih tudi Nemčija proizvajala hidrogensko bombo in to ne zaradi Rusov, ampak zato, ker jo kani izdelovati tudi Francija, ki »se je po vojni umetno vsilila med velesile«, in zato, ker jo ima že Anglija. Z drugo besedo, restavracija nemške moči nudi pretresljivo podobnost z izsiljevalno politiko Hitlerjevega rajha, s to razliko, da danes Nemčija raste, preden je prišlo do mirne pogodbe. Spričo tega postaja nemško vprašanje, vprašanje združitve obeh Nemčij, še težje vprašanje.

V nerodnem položaju je Anglija. Nemški listi z naslado pišejo o propadu angleškega imperija in o praznih, nečimrnih upih, ki jih Angleži goje zato, ker imajo H-bombo. Anglija hoče nočes paberkuje za Amerikanci, čeprav bi rada vodila samostojno politiko. Edenov polom ob Suezu je razkril totalno slabost Nelsonovih potomcev. Ljudje, ki vodijo danes oslabei angleški imperij, so stari, manjka jim mladostnega poleta, nad njimi pa patrolirajo ameriška letala z atomsko oborožitvijo.

V še bolj zagatnem položaju je Francija. Gaillard je orodje desničarske politike, ki se ji bo Francija morala prej ali slej odpovedati, kajti misel, da bo po tej poti obnovila »dedovino stare slave«, je precej blodna. Nemci imajo v tem pogledu prav. Samo če bo poslušala predloge svojih naprednih politikov, bo opravljala še naprej svoje zgodovinsko poslanstvo. Duclos ima prav; če

Polovico delavskih svetov so že izvolili

Delavski sveti se pomlajujejo

Večina večjih podjetij v našem okraju je že razpisala volitve v delavske svete in nad polovico sindikalnih podružnic je volitve tudi že izvedlo. Manjši kolektivi so v primerjavi z večjimi sicer z razpisi volitev nekoliko zakasneli, zato bodo le-ta podjetja morala precej pohiteti, če hočejo, da bodo volitve opravila še v tem mesecu. Občinski sindikalni sveti naj tem podjetjem posvetijo še posebno pozornost, saj praksa kaže, da ravno v manjših podjetjih, kjer DS predstavlja celotni kolektiv, ni vse v redu. V zadnjem času se je po teh kolektivih precej uveljavila samovoljnost posameznih upravnikov in še vedno drži, da delavski svet predstavlja upravnik trgovine, zadruga, gostinskega ali pa obrtnega podjetja.

Seveda pa ne kaže teh manjših kolektivov vseh metati v skupen koš, ker so primeri, da je ravno v manjšem kolektivu prišlo delavsko odnoso družbeno upravljanje izrazito do veljave, tako da v podjetju sodooločajo vsi člani kolektiva. V celjskem okraju se lahko pohvalimo z nekaj takimi podjetji, vendar bi jih lahko bilo več, saj je delavsko upravljanje v takem kolektivu v nekem oziru lažje, ker so vsi člani DS »vedno pri roki«.

Dobra polovica sindikalnih podružnic je volitve v DS že izvedla. Z malo izjemami so bile volitve skoro povsod dobro pripravljene in tudi uspešno zaključene. Vidi se, da se kolektivi dobro za-

vedajo velikih in odgovornih nalog organov delavskega upravljanja in izbirajo res najboljše ljudi za te odgovorne naloge. Tako kritičnih izborov ni bilo še pri nobenih volitvah in tako so ponekod prav zaradi teh okoliščin volitve celo preložili.

Letošnje volitve v DS uspešno potekajo. Toda na OSS so mnenja, da poročila še vedno premalo zajemajo problematiko podjetja, zlasti pa ne obravnavajo konkretno slabosti, ki jih je nakazalo pismo CK ZKJ in ki jih v podjetjih go-

tovo n. manjka. S tako pavšalnimi poročili, ki so jih pripravile nekatere podružnice pri volitvah v DS, res ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. V tem pogledu bi morale politične organizacije več storiti, kjer kolektiv sam ne čuti potrebe, da bi navodila pisma povezal z analizo dela, uspehov in neuspehov v svojem podjetju.

Razveseljivo pa je, da kolektivi volijo letos v DS več mladine, pa tudi žena. Tako se DS pomlajajo z novimi, delavskimi ljudmi, ki mnogo obetajo.

Z občinske konference SZDL v Mozirju

Več medsebojnega sodelovanja

Pred dnevi je bila v Mozirju občinska konferenca SZDL za mozirsko občino. Udeležilo se je nad 40 izvoljenih delegatov iz vseh osnovnih organizacij SZDL mozirske občine in več gostov. Med gosti je bil tudi tov. Tone Kropušek, predsednik CK LMS in republiški ljudski poslanec te občine.

Iz poročil in razprave je bilo razvidno, da deluje na območju mozirske občine skupno 14 osnovnih organizacij SZDL, ki vključujejo nad 4700 članov ali dobrih 46% vseh volivcev v občini. Od zadnje občinske konference se je število članstva nekoliko dvignilo. Ti po-

datki potrjujejo, da je izven organizacije še vedno dobra polovica vseh volivcev v občini, med temi pa je tudi precej mladine. To stanje narekuje, da bodo morale osnovne organizacije v bodoče posvetiti več skrbi vključevanju novih članov.

Poročila in razprava je potrdila, da se je delo osnovnih organizacij SZDL v zadnjem času precej zboljšalo. To se je še posebej pokazalo pri občinskih in nedavnih skupščinskih volitvah. Večina osnovnih organizacij se je v političnih pripravah za volitve dobro izkazala. Da so volitve na splošno dobro uspele, gre v precejšnji meri zasluga ravno organizacijam SZDL. Pri tej odgovorni politični nalogi osnovne organizacije niso nastopale same, ampak so k sodelovanju pritegnile tudi druge politične in družbene organizacije. S takim načinom dela se je vez med organizacijami SZDL in drugimi organizacijami močno utrdila.

Konferenca je ugotovila tudi slabosti dosedanjega dela. Te se kažejo predvsem v premajhnem zanimanju za delo organov družbenega upravljanja kot so šolski odbori in potrošniški sveti, za delo krajevnih odborov in zborov volivcev, za delo kmetijskih zadrug itd. Vse te slabosti narekujejo, da bodo morale organizacije SZDL pri bodočem delu najti pravilne oblike dela in medsebojnega sodelovanja. Na terenu se tudi opaža, da imajo osnovne organizacije premalo stika s članstvom. To se kaže predvsem v premajhnem pojasnjevanju raznih gospodarskih, političnih in drugih važnih vprašanj. Nekatere osnovne organizacije, kot n. pr. organizacija v Mozirju, so sklicale sestanke po vaseh in tako dobile boljše stik s članstvom. V Mozirju so se ti sestanki zelo dobro obnesli. Zato bodo to obliko dela obržali tudi v bodoče.

Večji del razprave na konferenci je bil posvečen našemu kmetijstvu. To je tudi razumljivo saj je področje občine pretežno kmetijskega značaja. Konferenca je ugotovila, da se je delo kmetijskih zadrug v preteklem letu precej zboljšalo. Zadruga opuščajo nekmetijske dejavnosti in se vedno bolj usmerjajo v pospeševanju kmetijstva. S takim načinom dela so lani precej pripomogle k dvigu kmetijske proizvodnje. Kmetijstvo se je v merilu občine dvignilo napram letu 1956 za 8%. V letošnjem letu pa je predviden porast za nadaljnjih 7%. Zato bodo morale vse zadruge postati ne le samo pobudnik za višje pridelke, ampak organizator moderne in napredne kmetijske proizvodnje. Organizacije SZDL bodo imele pri tej akciji zelo odgovorno nalogo. Morale bodo čim tesneje sodelovati s kmetijskimi zadrugami in biti pobudnik za čim tesnejše sodelovanje med kmeti in zadrugo v obliki kooperacije.

Mimo tega je konferenca razpravljala še o raznih komunalnih vprašanjih, o delu občinskega odbora in njegovih organov, o zdravstvu, o povezavi z ostalimi političnimi organizacijami itd.

PRED VII. KONGRESOM ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE

ČLOVEŠKI ODNOSI

Iz takšnih družbenih in političnih odnosov neizogibno morajo postopoma rasti tudi novi medsebojni odnosi med ljudmi. Socialistični odnosi med ljudmi morajo po svoji obliki čedalje bolj postajati odnosi tovarštva ter medsebojnega sodelovanja in pomoči. Nova, osnovna družbena vloga tovarne, zadruga, komune, šole, družbenih organizacij kakor tudi družine je, da razvija nove humanistične odnose, odnose iskrenosti, zaupanja, človekoljubja, razumevanja, strpnosti, skratka, človeških simpatij in tovarštva med ljudmi. V takem duhu in na tak način naj se v socialističnih razmerah čedalje bolj razvijajo tudi

boj mnenj, kritika, metode politične dejavnosti itd. Izbodišče tu ni izbiranje med nekaj partijskimi vrhovi kakor v buržoaznodemokratski državi, temveč v odnosu do konkretnih družbenih problemov, ki se rešujejo. Človek naj se v socializmu čuti individuum, toda ne kot sebičen in osamljen individuum. Človek postaja svoj in s tem čedalje svobodnejši, kolikor dobiva mesto in vlogo v raznovrstnih odnosih skupnega boja, sodelovanja in pomoči, ki so zasnovani na občutku in prepričanju skupnosti, da je človek največja vrednost.

(Iz osnutka Programa ZKJ)

14. april - začetek prostovoljnih del v Velenju

Na nedavnem sestanku štaba za prostovoljne delovne akcije pri SZDL Velenje so sklenili, da bodo s prostovoljnimi delom za ureditev Velenja pričeli 14. aprila. Očistili in uredili bodo okolično stanovanj, uredili še tri manjša igrišča za predšolsko mladino in jih opre-

poziva na debato o prihodnosti Francije. Ne samo zaradi Alžira, Maroka, Tunisa in Mauritanije, marveč tudi zaradi sosedaj onstran Rena, zaradi Straussa ali bolje rečeno zaradi politike, ki je Straussa vrgla na površje. Franciji ne more biti vseeno, kam se obrača nemška politika, kajti nemška ekspanzija že zaradi njenega geografskega položaja veslej sili na Vzhod in Zahod. Francija pa k spremembi kolonialne politike sili tudi Amerika.

Zgodovina je torej kljub vsemu učiteljica, toda učiteljica s slabim učnim uspehom. T.O.

mili s peskovniki in igrišči. Tako bo 1. maja Velenje zopet praznično.

Tem akcijam bo sledila še vrsta drugih del. Regulirali bodo še 250 m struge Pakke do železnega mostu v Velenju in začeli urejevati velik ljudski park, ki bo med najlepšimi v Sloveniji. Med najpomembnejše akcije pa brez dvoma sodi gradnja kulturnega doma. Za gradnjo tega doma je velenjski rudnik namenil iz sklada za prosto razpolaganje 40 milijonov dinarjev. Izkop in nekatera zidarska dela pa bodo opravile pridne roke Velenjčanov.

Med zadnjimi deli letos bo gradnja zimskega bazena, vendar za to se še niso odločili, čeprav si velenjska mladina bazen zelo želi.

Pred 14. aprilom bodo sklicali še množični sestaneček, na katerem se bodo Velenjčani pomenili o prostovoljnih delih. Čež nekaj dni bo torej zgrabilo za prostovoljno delo tisoč rok, da bo Velenje dobilo še lepše lice v osrčju Saleške doline.

Železarji v Štorah se pripravljajo na volitve delavskega sveta

Te dni je bila v Železarni Štore seja sindikalnega aktiva, kjer so razpravljali o pripravah za volitve v delavski svet in o pripravah za praznovanje 1. maja.

V razpravi so navzoči sprejeli sklep, da se bodo na volitve delavskega sveta kar najbolj skrbno in svečano pripravili, da bi na ta način ponovno manifestirali veliko in zgodovinsko vlogo delavskih svetov pri izgradnji socializma in dokazali uspehe, ki so jih dosegli v preteklem letu. Dalje so sklenili, da bodo v vseh volilnih enotah imeli po dva sestanka s člani posvetovalnega telesa delavskega sveta po obratih in predvolilne

sestanke s člani sindikalnih odborov. Na teh sestankih bodo dosedanjji člani delavskega sveta poročali o delu delavskega sveta in podjetja, izbrali kandidate in se pogovorili o tehnični izvedbi volitev. Kandidatno listo bo predlagala sindikalna podružnica in bo štela 91 kandidatov.

V APRILU 5.360 TON DNEVNO

V marcu so nakopali v velenjskem rudniku po 6100 ton dnevno. V aprilu pa bodo nakopali 5360 ton dnevno. Plan ta mesec je znizati delno zaradi odhajanja rudarjev na dopust, delno pa tudi zaradi zmanjšane konjunktura. Plan za april je vsklajen z letnim planom, ki narekuje 1.800.000 ton lignita.

NALOGE IN VLOGA LJUDSKEGA POSLANCA

Čez nekaj dni bodo zopet zaživele ljudske skupščine. Sestali se bodo na prvem zasedanju novoizvoljeni poslanci, katere smo nedavno izvolili. Menimo, da ne bo odveč, če volivce v tem sestavku vsaj na kratko seznanimo z nalogami in vlogo ljudskega poslanca.

Vloga ljudskega poslanca v naši socialistični demokraciji je izredno važna in odgovorna. Važna zato, ker mora ljudski poslanec v celotnem sistemu samoupravljanja izpolnjevati naloge, ki so jih pred njega postavili socialistični zakoni in katere terjajo izgradnja novih socialističnih odnosov. Razumljivo je, da je teh nalog mnogo. Toda ljudskemu poslancu pomaga pri delu na tisoče sodelavcev. Poslanec ni sam, izoliran, temveč je v armadi tistih, ki so odločno sklenili, da bodo gradili novo družbo in boljše družbene odnose. Ker ima poslanec večji in širši pogled na stvari, je njegova vloga v kraju, ki ga zastopa, zelo velika in odgovorna. On lahko veliko pomaga svojim volivcem, seveda v skladu s splošnimi možnostmi in potrebami države. Le v tem skladu poslanec lahko izkoristi možnosti, ki so v njegovem kraju.

Vsekakor je dolžnost poslanca, da se z vsemi silami bori za razvoj področja, na katerem so ga volivci izvolili. Ker pa naša država predstavlja enotno ekonomsko področje, mora poslanec usmerjati napore ljudi, ki so ga izvolili, na take naloge in podvige, ki bodo koristili vsej skupnosti in razumljivo tudi kraju, kjer so ga izvolili.

Veliko in važno torišče dela ljudskega poslanca so predvsem problemi, ki so v zvezi z odnosi med ljudmi. Ljudski poslanci in tudi drugi predstavniki ljudstva, bi morali imeti stalno pred očmi predvsem besede, ki jih je ob neki priliki izrekel tovariš Tito: »Vse kar gradimo v socializmu, gradimo za človeka.« Skrb za človeka mora biti v prvem planu, in ta skrb mora biti stalna. Vsak naš človek mora občutiti, da ni in ne sme biti osamljen ter prepuščen na milost in nemilost. Kajti prav po nenehni skrbi za človeka se naša država tudi razlikuje od drugih držav. Prav na tem področju lahko ljudski poslanec mnogo naredi in pomaga.

Ljudski poslanec kot politična osebnost, ki je dobro seznanjen v kakšni smeri se razvija naša socialistična domovina, ve kaj je v danem trenutku najvažnejše in kakšne možnosti so na razpolago. Zato svojim volivcem in organom oblasti lahko pomaga z nasvetom, pa tudi s kritiko. Ker je poslanec po novem zakonu avtomatično tudi odbornik okrajnega ljudskega odbora in občinskih odborov v kraju, kjer je bil izvoljen, lahko njegove izkušnje zelo koristijo politiki lokalnih organov oblasti.

Razen tega ima poslanec velike odgovornosti. On je zainteresiran, da se kraj, ki ga zastopa, čim hitreje razvija ter je dolžan pomagati in dajati nasvete, da se vse realne možnosti kraja čim bolj izkoristijo. Razumljivo, da pri tem lahko pride do borbe mnenj, kaj je v nekem kraju bolj potrebno, vendar dokončna odločitev mora biti v korist možnosti, ki jo je najlažje ostvariti. To pomeni, da ljudski poslanec ne sme pasti pod vpliv lokalističnih težej.

Glede dela v skupščini mora biti poslanec aktiven, ne pa da samo glasuje za zakone, katere so drugi izdelali in proučili. Poslanec mora sodelovati v odborih, katerih član je, ali v skupščini. Toda če hoče biti aktiven pri sprejemanju zakonov ali v času razprave v skupščini, mora dobro poznati gradivo, o katerem razpravlja skupščina. Ker je to gradivo preobširno, se mora poslanec »specializirati« za neki družbeni sektor, hkrati pa ne sme zanemariti drugega področja, sicer bi glasoval avtomatično.

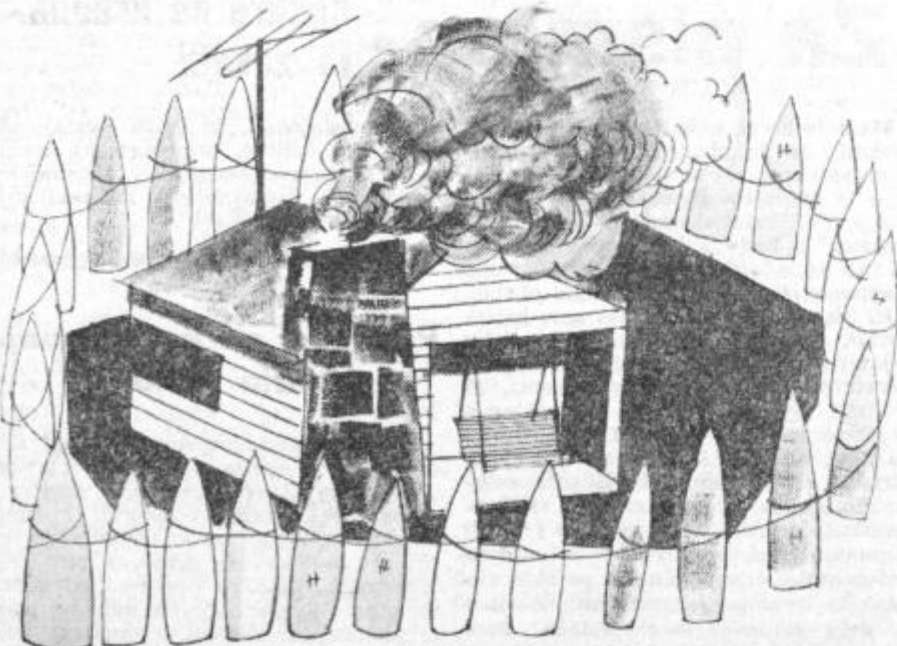
Iz teh nekaj kratkih misli je razvidno, kako važna in odgovorna je vloga ljudskega poslanca. Z razvojem našega parlamentarizma pa bo ta vloga še bolj porasla.

V Konusu se je stanje bistveno izboljšalo

V tovarni usnja »Konus« v Slovenskih Konjeh so volitve v DS že opravili in so lahko na rezultate ponosni. V primerjavi z lanskim letom se je stanje bistveno izboljšalo, saj se nismo pozabili rezultatov lanskih volitev v DS, ko so našli kar 92 neveljavnih glasovnic, približno 60 članov kolektiva pa sploh ni volilo. Morda jim je bil prav ta »polom« dobra šola, da so letos z največjo vestnostjo in odgovornostjo pristopili k pripravam za volitve. Poleg samega kolektiva sta k uspehom pripomogla tudi

občinski sindikalni svet in organizacija ZKS.

Tako je bilo pri letošnjih volitvah neveljavnih le 6 glasovnic, volili pa so vsi člani. Ta razveseljivi rezultat jasno dokazuje, da so bile v tem podjetju vse politične in organizacijske priprave za volitve dobro opravljene. Ni dvoma, da je podjetje pri letošnji izbiri kandidatov imelo srečno roko in da bomo kmalu lahko poročali o pomembnih proizvodnih in drugih uspehih, ki bodo potrjevali delavsko upravljanje v podjetjih.

VAREN DOM